2025/192

29.1.2025 г.

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2025/192 НА КОМИСИЯТА

от 9 септември 2024 година

относно процедури за акредитирането на проверяващи органи съгласно Регламент (ЕС) 2023/1805 на Европейския парламент и на Съвета относно използването на възобновяеми и нисковъглеродни горива в морския транспорт и за изменение на Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2023/1805 на Европейския парламент и на Съвета от 13 септември 2023 г. относно използването на възобновяеми и нисковъглеродни горива в морския транспорт и за изменение на Директива 2009/16/ЕО ([1]), и по-специално член 14, параграф 5 от него,

като има предвид, че:

(1) В член 14 от Регламент (ЕС) 2023/1805 относно използването на възобновяеми и нисковъглеродни горива в морския транспорт и за изменение на Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]) се съдържат разпоредби за акредитирането на проверяващи органи.

(2) С член 14, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2023/1805 на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, за да допълва настоящия регламент чрез определяне на допълнителни методи и критерии за акредитиране на проверяващи органи: i) искане за акредитация за дейности по проверка, попадащи в обхвата на регламента; ii) оценка на проверяващи органи от националните органи по акредитация; iii) дейности по надзор, извършвани от националните органи по акредитация с цел потвърждаване на продължаването на акредитацията; iv) административни мерки, които да бъдат приети, в случай че проверяващият орган не отговаря на изискванията на регламента; и v) изисквания към националните органи по акредитация, за да бъдат компетентни да предоставят акредитация на проверяващи органи за дейности по проверка в обхвата на регламента, включително позоваване на хармонизирани стандарти.

(3) В член 14, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2023/1805 се посочва също, че методите и критериите, посочени в подобни делегирани актове, се основават на принципите за проверка, посочени в членове 11, 12 и 13, както и на съответните международно възприети стандарти.

(4) В член 28 от Регламент (ЕС) 2023/1805 се съдържат разпоредби относно упражняването на делегирането.

(5) В Регламент (ЕС) 2023/1805 относно използването на възобновяеми и нисковъглеродни горива в морския транспорт и за изменение на Директива 2009/16/ЕО се съдържат разпоредби относно общите задължения и принципи за проверяващите органи (член 12) и процедурите за проверка (член 13). В регламента също така се определят съответните дейности по проверка, включително оценка на мониторинговия план и на изменения мониторингов план (член 11), изчисления и проверка на доклада FuelEU (член 16), записване на информация в базата данни FuelEU (член 19), одобряване на използването на механизми за гъвкавост (членове 20 и 21) и издаване на документ за съответствие FuelEU (член 22).

(6) В Регламента за изпълнение (ЕС) 2024/2027 на Комисията ([3]) (наричан по-нататък „Регламент за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU“) се доопределят правилата за дейностите по проверка, посочени в Регламент (ЕС) 2023/1805.

([1]) ОВ L 234, 22.9.2023 г., стр. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1805/oj.

([2]) Директива 2009/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно държавния пристанищен контрол (ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/16/oj).

([3]) Регламент за изпълнение (ЕС) 2024/2027 на Комисията от 26 юли 2024 година относно дейностите по проверка съгласно Регламент (ЕС) 2023/1805 на Европейския парламент и на Съвета относно използването на възобновяеми и нисковъглеродни горива в морския транспорт и за изменение на Директива 2009/16/ЕО (ОВ L, 2024/2027, 29.7.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2027/oj).

(7) За да се проследи спазването на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2023/1805, следва да се въведе надеждна и прозрачна система за мониторинг, докладване и проверка. Тя следва да се прилага по недискриминационен начин за всички кораби и да изисква проверка от трета страна, за да се гарантира точността на данните, предоставяни в рамките на тази система.

(8) С Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) беше установена цялостна рамка за акредитирането на органи за оценяване на съответствието, които извършват дейности по оценяване на съответствието. В съответствие с член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2023/1805 се прилагат съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 765/2008, когато в Регламент (ЕС) 2023/1805 не са предвидени специални разпоредби относно акредитирането на проверяващи органи.

(9) За да се гарантира безпристрастност и ефективност, проверяващите органи следва да бъдат независими и компетентни правни субекти и да бъдат акредитирани от националните органи по акредитация, създадени съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008. Проверяващите органи следва да разполагат с ресурси, средства и персонал, съобразени с размера на флота, за който извършват дейности по проверка съгласно настоящия регламент. Проверките следва да гарантират точността и пълнотата на мониторинга и докладването от страна на дружествата, както и спазването на настоящия регламент.

(10) Националният орган по акредитация, назначен съгласно Регламент (ЕО) № 765/2008, следва да има правомощия да акредитира и издава официални удостоверения за компетентността на проверяващите органи да изпълняват дейностите по проверка в съответствие с Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU, да приема административни мерки, като временното прекратяване или отнемане на акредитацията, и да извършва надзор на проверяващите органи.

(11) Комисията се постара също така да осигури съгласуваност между настоящия делегиран регламент и Делегиран регламент (ЕС) 2023/2917 на Комисията ([5]).

(12) За изготвянето на настоящия регламент Комисията проведе консултации с работната група по прилагането на Регламента за FuelEU — сектор „Морско пространство“, която действа като подгрупа към Европейския форум за устойчиво корабоплаване (ESSF). Тази група беше създадена в съответствие с обичайната практика на Комисията да се консултира с експерти при изготвянето на проекти на делегирани актове. Тя обединява експерти от държавите членки.

(13) Освен това бяха проведени консултации с ESSF, който също включва представители на отрасъла и на други значими организации, включително на гражданското общество. По проекта на настоящия регламент бяха проведени консултации и с подгрупата за устойчива алтернативна енергия за корабоплаването към ESSF,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

АКРЕДИТИРАНЕ НА ПРОВЕРЯВАЩИТЕ ОРГАНИ

Член 1

Акредитиране на проверяващите органи

1. В случаите, за които в настоящия регламент или в Регламент (ЕС) 2023/1805 няма конкретни разпоредби относно акредитирането на проверяващи органи, се прилагат съответните разпоредби от Регламент (ЕО) № 765/2008.

([4]) Регламент (ЕО) № 765/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 г. за изискванията за акредитация и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 (ОВ L 218, 13.8.2008 г., стр. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

([5]) Делегиран регламент (ЕС) 2023/2917 на Комисията от 20 октомври 2023 година относно дейностите по проверка, акредитацията на проверяващите органи и одобряването на мониторинговите планове от администриращите органи съгласно Регламент (ЕС) 2015/757 на Европейския парламент и на Съвета относно мониторинга, докладването и проверката на емисиите на парникови газове от морския транспорт и за отмяна на Делегиран регламент (ЕС) 2016/2072 на Комисията (ОВ L, 2023/2917, 29.12.2023 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2917/oj).

2. По отношение на минимално допустимите изисквания за акредитация и изискванията към органите по акредитация се прилага хармонизираният стандарт по Регламент (ЕО) № 765/2008 относно общите изисквания към органите по акредитация, които акредитират органи за оценка на съответствието ([6]).

Член 2

Обхват на акредитацията

Обхватът на акредитацията на проверяващите органи включва дейностите, свързани с оценката на мониторинговите планове, проверката на докладите FuelEU и частичните доклади FuelEU, проверката на съответствието с изискванията за интензитет на емисиите на парникови газове (ПГ) чрез изчисляване на интензитета на емисиите на ПГ от потребената на борда енергия, баланса на съответствие, несъответстващите на изискванията акостирания в пристанища, както и с издаването на документа за съответствие FuelEU, съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) 2023/1805.

Член 3

Цели на процеса на акредитиране

В хода на процеса на акредитиране и на годишното наблюдение на акредитираните проверяващи органи, в съответствие с членове 6—11, националните органи по акредитация оценяват дали проверяващият орган и неговият персонал, извършващ дейности по проверката:

а) притежават компетентността да оценяват мониторинговите планове, да проверяват докладите FuelEU и частичните доклади FuelEU, да проверяват съответствието с изискванията за интензитета на ПГ, като изчислят интензитета на ПГ от потребената на борда енергия, баланса на съответствие и несъответстващите на изискванията акостирания в пристанища, както и да издават документ за съответствие FuelEU, съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) 2023/1805;

б) прилагат пълни и ефективни методи за проверка при оценяването на мониторинговите планове, проверяването на докладите FuelEU и частичните доклади FuelEU, проверяването на съответствието с изискванията за интензитет на емисиите на ПГ чрез изчисляване на интензитета на емисиите на ПГ от потребената на борда енергия, баланса на съответствие, несъответстващите на изискванията акостирания в пристанища, както и при издаването на документа за съответствие FuelEU, съгласно предвиденото в Регламент (ЕС) 2023/1805;

в) отговарят на изискванията за проверяващите органи, посочени в глава IV от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU, включително тези за безпристрастност и независимост.

Член 4

Искания за акредитиране

1. Исканията за акредитиране трябва да съдържат информацията, изисквана въз основа на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

2. В допълнение, преди началото на оценката, посочена в член 5, проверяващият орган, подал заявка за акредитация (заявителят) предоставя на националния орган по акредитация информация относно следните аспекти:

а) процедурите и процесите, посочени в член 35, параграф 1 от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU и системата за управление на качеството, посочена в член 35, параграф 3 от същия регламент;

б) критериите за компетентност, посочени в член 30, параграф 2, букви а) и б) от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU, резултатите от процеса за осигуряване на непрекъсната компетентност, посочен в същия член, както и друга документация относно компетентността на целия персонал, участващ в дейностите по проверка, както е посочено в членове 32 и 33;

([6]) ISO/IEC 17029:2019 „Оценяване на съответствието. Общи принципи и изисквания за органи за валидиране и верификация“, съгласно посоченото в приложение II към Решение за изпълнение (ЕС) 2020/1835 на Комисията от 3 декември 2020 г. относно хармонизираните стандарти за акредитация и оценка на съответствието (ОВ L 408, 4.12.2020 г., стр. 6).

в) процеса за непрекъснато гарантиране на безпристрастността и независимостта, както е посочен в член 38 от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU, включително съответните документи за безпристрастността и независимостта на заявителя и неговия персонал;

г) техническите експерти и ключовия персонал, участващи в оценяването на мониторинговите планове, проверяването на докладите FuelEU и частичните доклади FuelEU и проверяването на съответствието с изискванията за интензитет на емисиите на ПГ чрез изчисляване на интензитета на емисиите на ПГ от потребената на борда енергия, баланса на съответствие и несъответстващите на изискванията акостирания в пристанища;

д) процедурите и процесите за осигуряване на подходяща проверка, включително тези относно вътрешната документация по проверката, посочена в член 36 от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU;

е) съответната документация, както е посочена в член 37 от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU;

ж) всяка друга информация, която поиска националният орган по акредитация.

Член 5

Оценка

1. За целите на оценката, посочена в член 3, екипът за оценка, назначен в съответствие с член 12, извършва най-малко следното:

а) преглежда всички съответни документи и записи, предоставени от заявителя съгласно член 4;

б) прави посещение на място, за да прегледа представителна извадка от вътрешната документация по проверката и да оцени изпълнението на системата за управление на качеството на заявителя и процедурите или процесите за дейностите по проверката, посочени в член 35 от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU;

в) преценява резултатите от дейността и компетентността на представителен брой членове на персонала на заявителя, участващ в:

i. оценяване на мониторинговите планове;

ii. проверяване на докладите FuelEU;

iii. проверяване на спазването на изискванията за интензитет на емисиите на ПГ чрез изчисляване на интензитета на емисиите на ПГ от потребената на борда енергия, баланса на съответствие и несъответстващите на изискванията акостирания в пристанища; както и

iv. издаване на документ за съответствие FuelEU;

за да гарантира, че работата им е в съответствие с настоящия регламент.

2. Екипът за оценка извършва дейностите, посочени в параграф 1, в съответствие с изискванията на хармонизираните стандарти, посочени в член 1, параграф 2.

3. Екипът за оценка докладва констатациите си и установените несъответствия на заявителя с молба за отговор, в съответствие с изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

4. Заявителят предприема коригиращи действия, за да отстрани всички несъответствия, докладвани съгласно параграф 3, и посочва в отговора си какви действия е предприел или планира да предприеме, за да ги реши, в срока, определен от националния орган по акредитация.

5. Националният орган по акредитация преглежда отговора, който заявителят е представил съгласно параграф 4.

6. Когато националният орган по акредитация счете отговора на заявителя или предприетите действия за недостатъчни или неефективни, той изисква от заявителя да представи допълнителна информация или да предприеме допълнителни действия.

7. Националният орган по акредитация може също така да поиска доказателства или да извърши последваща оценка, за да оцени действителното изпълнение на коригиращите действия.

Член 6

Решение относно акредитацията и сертификата за акредитация

1. Когато подготвя и взема решението дали да предостави, удължи или поднови акредитацията на даден заявител, националният орган по акредитация взема предвид изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

2. Когато националният орган по акредитация реши да предостави или поднови акредитацията на даден заявител, за целта той издава сертификат за акредитация. Сертификатът се издава за всички дейности по проверка съгласно Регламент (ЕС) 2023/1805.

3. Сертификатът за акредитация трябва да съдържа най-малко информацията, изисквана въз основа на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

4. Сертификатът за акредитация е валиден за период, не по-дълъг от пет години след датата, на която националният орган по акредитация го е издал.

Член 7

Годишен надзор

1. Националният орган по акредитация провежда годишен надзор на всеки проверяващ орган, на когото е издал сертификат за акредитация. Надзорът включва най-малко следното:

а) посещението на място, посочено в член 5, параграф 1, буква б);

б) освидетелстване на ефективността и компетентността на представителен брой членове на персонала на проверяващия орган в съответствие с член 5, параграф 1, буква в).

2. Националният орган по акредитация извършва първия надзор на проверяващия орган в съответствие с параграф 1 не по-късно от 12 месеца след датата, на която е издаден неговият сертификат за акредитация.

3. Планирането на надзора трябва да позволи на националния орган по акредитация да оцени представителна извадка от дейностите на проверяващия орган, попадащи в обхвата на сертификата за акредитация, и на персонала, участващ в дейностите по проверка, в съответствие с изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

4. Въз основа на резултатите от надзора националният орган по акредитация решава дали да потвърди продължаването на акредитацията.

5. Когато проверяващ орган извършва проверка за дружество под отговорността на администриращата държава, различна от държавата членка на националния орган по акредитация, който е акредитирал проверяващия орган, националният орган по акредитация, който е акредитирал проверяващия орган, може да поиска от националния орган по акредитация на администриращата държава да извърши надзорни дейности от негово име и на негова отговорност.

Член 8

Повторна оценка

1. Проверяващият орган подава заявление за подновяване на акредитацията, за да може националният орган по акредитация да извърши повторна оценка на проверяващия орган и да определи дали срокът на действие на сертификата може да бъде удължен преди датата на изтичане на срока на валидност.

2. Преди изтичането на валидността на даден сертификат за акредитация, който той е издал, националният орган по акредитация извършва повторна оценка на въпросния проверяващ орган, за да определи дали валидността на сертификата може да бъде удължена.

3. Планирането на повторната оценка трябва да гарантира, че националният орган по акредитация оценява представителна извадка от дейностите на проверяващия орган, обхванати от сертификата.

4. При планирането и извършването на повторната оценка националният орган по акредитация спазва изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

Член 9

Извънредна оценка

1. Националният орган по акредитация може по всяко време да извърши извънредна оценка на проверяващия орган, за да се увери, че той продължава да отговаря на изискванията, определени в настоящия регламент.

2. С цел да позволи на националния орган по акредитация да оцени необходимостта от извънредна оценка, проверяващият орган незабавно го информира за всички значителни промени, които имат отношение към неговата акредитация, относно всеки аспект от неговия статут или работа.

3. Сред значителните промени са промените, упоменати в хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

Член 10

Административни мерки

1. Националният орган по акредитация може да прекрати временно или да отнеме акредитацията на проверяващ орган, когато проверяващият орган не отговаря на изискванията на настоящия регламент.

2. Националният орган по акредитация прекратява временно или отнема акредитацията на даден проверяващ орган, ако това бъде поискано от проверяващия орган.

3. Националният орган по акредитация въвежда, документира, изпълнява и поддържа процедура за временно прекратяване и отнемане на акредитацията в съответствие с хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

4. Националният орган по акредитация прекратява временно акредитацията на проверяващ орган, ако проверяващият орган:

а) е извършил сериозно нарушение на настоящия регламент;

б) постоянно и многократно извършва нарушения на изискванията по настоящия регламент;

в) е нарушил други конкретни условия, определени от националния орган по акредитация.

5. Националният орган по акредитация отнема акредитацията на даден проверяващ орган, ако:

а) проверяващият орган не е отстранил причините, поради които е взето решение за временно прекратяване на действието на сертификата за акредитация;

б) член на висшето ръководство на проверяващия орган или член на персонала, участващ в дейностите по проверката съгласно настоящия регламент, е признат за виновен за извършването на измама;

в) проверяващият орган умишлено е предоставил невярна информация или умишлено е укрил данни.

6. Решението на национален орган по акредитация да прекрати временно или да отнеме дадена акредитация в съответствие с параграфи 1, 4 и 5 подлежи на обжалване в съответствие с процедурите, въведени от държавите членки съгласно член 5, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 765/2008.

7. Решението на национален орган по акредитация да прекрати временно или да отнеме дадена акредитация влиза в сила след като проверяващият орган бъде уведомен. Националният орган по акредитация взема предвид отражението върху дейностите, извършени преди приемането на тези решения, в зависимост от естеството на несъответствието.

8. Националният орган по акредитация преустановява временното прекратяване на даден сертификат за акредитация, когато получи удовлетворителна информация и стигне до заключението, че проверяващият орган отговаря на изискванията на настоящия регламент.

ГЛАВА II

ИЗИСКВАНИЯ КЪМ НАЦИОНАЛНИТЕ ОРГАНИ ПО АКРЕДИТАЦИЯ

Член 11

Изисквания към националните органи по акредитация

1. В случаите, за които в настоящия регламент или в Регламент (ЕС) 2023/1805 няма конкретни изисквания към националните органи по акредитация, се прилагат съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 765/2008.

2. За целите на настоящия регламент националните органи по акредитация, определени в съответствие с член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2008, изпълняват задълженията си в съответствие с изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

Член 12

Екип за оценката

1. Националният орган по акредитация назначава екип за оценка за всяка оценка, извършвана по изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2.

2. Екипът за оценка се състои от водещ оценител, който отговаря за извършването на оценката в съответствие с настоящия регламент, и когато е необходимо — от подходящ брой оценители или технически експерти с необходимите познания и опит за конкретния обхват на акредитацията.

3. Екипът за оценка включва най-малко едно лице, което:

а) разполага с достатъчни познания по Регламент (ЕС) 2023/1805 и свързаното с него вторично законодателство, както и за съответните насоки, посочени в член 32, параграф 2, буква а) от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU;

б) разполага с компетентност и разбиране, които са необходими за оценяване на проверката и с познания за характеристиките на различните видове плавателни съдове и за мониторинга и докладването на емисиите на парникови газове, разхода на гориво и друга съответна информация съгласно Регламент (ЕС) 2023/1805.

Член 13

Изисквания към компетентността на оценителите

1. Оценителите трябва да са компетентни да извършват дейностите по членове 5—10. За целта оценителят трябва:

а) да отговаря на изискванията на хармонизирания стандарт, посочен в член 1, параграф 2;

б) да има достатъчни познания за одита на данни и информация, посочен в член 32, параграф 2, буква б) от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU, придобити чрез обучение или да разполага с достъп до лице с познания и опит с такива данни и информация;

в) познава в достатъчна степен съответното законодателство, както и приложимите насоки, посочени в член 32, параграф 2, буква а) от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU.

2. В допълнение към изискванията за компетентност, посочени в параграф 1, водещите оценители трябва да докажат своята компетентност да ръководят екип за оценка и да отговарят за извършването на оценка в съответствие с настоящия регламент.

3. В допълнение към изискванията за компетентност, определени в параграф 1, вътрешните проверители и лицата, които вземат решенията за предоставяне, удължаване или подновяване на акредитацията, трябва да разполагат с достатъчно познания и опит, за да оценят акредитацията.

Член 14

Технически експерти

1. Националният орган по акредитация може да включи в екипа за оценка технически експерти, които да предоставят задълбочени познания и експертен опит в определена област, които са необходими, за да се подпомогне водещият оценител или друг оценител.

2. Техническият експерт притежава компетентността, необходима за ефективно съдействие на водещия оценител и на друг оценител по въпроса, за който се изискват неговите знания и експертен опит. В допълнение техническият експерт:

а) познава в достатъчна степен съответното законодателство, както и приложимите насоки, посочени в член 32, параграф 2, буква а) от Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU;

б) познава достатъчно добре дейностите по проверката.

3. Техническите експерти извършват специфични задачи под ръководството и пълната отговорност на въпросния водещ оценител.

Член 15

Жалби

Когато националният орган по акредитация получи жалба относно проверяващия орган от страна на компетентния орган на администриращата държава, корабното дружество, държавата на знамето, която е отговорна за корабите, плаващи под знамето на държава членка, или от други заинтересовани страни, националният орган по акредитация, в приемливи срокове, но не по-късно от три месеца от датата на получаване на жалбата:

а) взема решение по основателността на жалбата;

б) гарантира, че на съответния проверяващ орган е предоставена възможност да направи коментари;

в) предприема подходящи действия за разглеждане на жалбата;

г) документира жалбата и предприетите действия;

д) отговаря на жалбата.

Член 16

Партньорска оценка

1. Когато националните органи по акредитация са подложени на редовна партньорска оценка в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 765/2008, органът, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008, прилага подходящи критерии за партньорска оценка и ефективен и независим процес на партньорска оценка, за да прецени дали:

а) националният орган по акредитация, който е подложен на партньорската оценка, е извършвал дейностите по акредитация в съответствие с глава I;

б) националният орган по акредитация, който е подложен на партньорската оценка, е отговарял на изискванията по настоящата глава.

2. Критериите включват изисквания за компетентност към оценителите и екипите в рамките на партньорската оценка, които са специфични за Регламент (ЕС) 2023/1805.

3. Органът, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008, публикува резултата от партньорската оценка на национален орган по акредитация, посочена в параграф 1, и го съобщава на Комисията, на националните органи, отговарящи за националните органи по акредитация в държавите членки, и на компетентния орган на администриращата държава или на координационния център, посочен в член 19.

4. Независимо от разпоредбите на член 10 от Регламент (ЕО) № 765/2008, когато национален орган по акредитация е преминал успешно партньорска оценка, организирана от органа, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008 преди влизането в сила на настоящия регламент, този национален орган по акредитация се освобождава от нова партньорска оценка след влизането в сила на настоящия регламент, ако може да докаже спазването му.

5. За целта съответният национален орган по акредитация предоставя искане и необходимата документация пред органа, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008.

6. Органът, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008, решава дали са изпълнени условията за освобождаване от партньорска оценка.

7. Освобождаването от партньорска оценка се отнася за период, който не е по-голям от три години от датата, на която решението е съобщено на националния орган по акредитация.

Член 17

Взаимно признаване на проверяващите органи

Независимо от разпоредбите на член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 765/2008, когато национален орган по акредитация не е преминал целия процес на партньорска оценка, държавите членки приемат сертификатите за акредитация на акредитираните от него проверяващи органи, при условие че органът, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008, е започнал партньорска оценка на този национален орган по акредитация и не е установил никакво неспазване на настоящия регламент от негова страна.

Член 18

Мониторинг на предоставяните услуги

1. Когато в хода на инспекция по член 31, параграф 4 от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([7]) държава членка установи, че даден проверяващ орган не спазва настоящия регламент, компетентният орган на администриращата държава или националният орган по акредитация на тази държава членка информира за това националния орган по акредитация, акредитирал този проверяващ орган.

2. Националният орган по акредитация, акредитирал този проверяващ орган, разглежда съобщената информация като жалба по смисъла на член 15 и предприема подходящи действия и отговаря на компетентния орган на администриращата държава или националния орган по акредитация съгласно член 22, параграф 3, втора алинея.

ГЛАВА III

ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ

Член 19

Обмен на информация и координационни центрове

1. Държавите членки установяват ефективен обмен на подходяща информация и ефективно сътрудничество между националния си орган по акредитация и компетентния орган на администриращата държава.

2. Ако в дадена държава членка е определен повече от един орган съгласно член 27 от Регламент (ЕС) 2023/1805, тя оправомощава един от тези органи да бъде координационен център за обмен на информация, за координация на сътрудничеството по параграф 1 и за дейностите, посочени в настоящата глава.

([7]) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/123/oj).

Член 20

Работна програма за акредитацията и доклад за управлението

1. До 31 декември всяка година националният орган по акредитация на всяка държава членка предоставя на компетентния орган на администриращата държава работна програма за акредитация със списъка на акредитираните от него проверяващи органи. Работната програма за акредитацията съдържа следната информация за всеки проверяващ орган:

а) информация за дейностите, които националният орган по акредитация е планирал за този проверяващ орган, включително дейностите по надзор и повторна оценка;

б) дати на планираните одити чрез директно наблюдение, които ще се извършат от националния орган по акредитация за оценка на проверяващия орган;

в) информация дали националният орган по акредитация е изискал от национален орган по акредитация от друга държава членка да извърши дейности по надзор съгласно член 7, параграф 5.

2. Когато са настъпили промени в информацията по първа алинея, до 31 януари всяка година националният орган по акредитация представя на компетентния орган на администриращата държава актуализирана работна програма.

3. След предаване на работната програма за акредитацията съгласно параграф 1 компетентният орган на администриращата държава предоставя на националния орган по акредитация всяка свързана информация, включително приложимите национални законодателни актове и насоки.

4. До 1 юни всяка година националният орган по акредитация представя на компетентния орган на администриращата държава доклад за управлението. Докладът за управлението съдържа следната информация за всеки проверяващ орган, който е бил акредитиран от този национален орган по акредитация:

а) подробна информация за акредитацията на проверяващите органи, акредитирани за пръв път от съответния национален орган по акредитация;

б) обобщени резултати от дейностите по надзор и повторна оценка, извършени от националния орган по акредитация;

в) обобщени резултати от извършените извънредни оценки, включително причини за провеждането им;

г) всички жалби, подадени срещу проверяващия орган след последния доклад за управлението, както и действията, предприети от националния орган по акредитация;

д) подробности за действията, предприети от националния орган по акредитация в отговор на информацията, споделена от компетентния орган на администриращата държава.

Член 21

Обмен на информация за административните мерки

Ако националният орган по акредитация е предприел административни мерки срещу проверяващия орган съгласно член 10 или ако е преустановено временното прекратяване на акредитацията, или когато решение по обжалване е отменило решението на национален орган по акредитация да наложи административни мерки съгласно член 10, националният орган по акредитация информира за това компетентния орган на администриращата държава и националния орган по акредитация на всяка държава членка.

Член 22

Обмен на информация от страна на компетентния орган на администриращата държава

1. Когато компетентният орган на администриращата държава, отговарящ за дружествата, за които проверяващият орган извършва проверка, установи несъответствия или недостатъци, той съобщава най-малко на годишна база на националния орган по акредитация, който е акредитирал този проверяващ орган, следното:

а) съответните резултати от проверяването на докладите FuelEU и частичните доклади FuelEU, проверката на съответствието с изискванията за интензитет на емисиите на ПГ чрез изчисляване на интензитета на емисиите на ПГ от потребената на борда енергия, баланса на съответствие и несъответстващите на изискванията акостирания в пристанища, както и докладите от проверката, в случай че компетентният орган на администриращата държава е извършил допълнителни проверки, съгласно посоченото в член 17 от Регламент (ЕС) 2023/1805;

б) резултатите от допълнителните проверки на корабното дружество, както е посочено в член 17 от Регламент (ЕС) 2023/1805, когато тези резултати са от значение за националния орган по акредитация по отношение на акредитацията и надзора на проверяващия орган или когато те разкриват някакъв установен проблем с данни, които не отговарят на изискванията по Регламент (ЕС) 2023/1805, Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([8]), Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU или настоящия регламент;

в) резултатите от оценката на вътрешната документация по проверката на този проверяващ орган, когато компетентният орган на администриращата държава е оценил документацията;

г) жалбите, получени от компетентния орган на администриращата държава във връзка с този проверяващ орган.

2. Когато информацията, посочена в параграф 1, предоставя доказателства, че компетентният орган е установил проблеми в докладваните данни, които не отговарят на изискванията по Регламент (ЕС) 2023/1805, Директива 2003/87/ЕО и Регламента за изпълнение относно дейностите по проверка FuelEU, националният орган по акредитация разглежда съобщаването на тази информация като жалба от страна на компетентния орган на администриращата държава относно този проверяващ орган по смисъла на член 15.

3. Националният орган по акредитация предприема целесъобразни действия за разглеждане на подобни случаи и отговаря на компетентния орган на администриращата държава в рамките на разумен срок, но не по-късно от три месеца след получаване на информацията. В отговора си националният орган по акредитация информира компетентния орган на администриращата държава за предприетите действия и ако е приложимо — за административните мерки срещу проверяващия орган.

Член 23

Обмен на информация за надзора

1. Когато от националния орган по акредитация на държавата членка, отговарящ за дружество, за което проверяващият орган извършва проверка, е поискано съгласно член 7, параграф 5 да извърши дейности по надзор, той докладва констатациите си на националния орган по акредитация, който е акредитирал проверяващия орган, освен ако не е договорено друго между двата национални органа по акредитация.

2. Националният орган по акредитация, който е акредитирал проверяващия орган, взема предвид констатациите по параграф 1 при извършването на оценка дали проверяващият орган отговаря на изискванията, определени в настоящия регламент.

([8]) Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на система за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Съюза и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

3. Когато констатациите по параграф 1 доказват, че проверяващият орган не спазва настоящия регламент, националният орган по акредитация, който го е акредитирал, предприема целесъобразни действия съгласно настоящия регламент и информира националния орган по акредитация, който е извършил дейностите по надзор:

а) за действията, предприети от националния орган по акредитация, който е акредитирал проверяващия орган;

б) ако е приложимо — за мерките, предприети от проверяващия орган с оглед на констатациите;

в) ако е приложимо — за административните мерки, предприети срещу проверяващия орган.

Член 24

Обмен на информация с държавата членка, в която е установен проверяващият орган

Когато проверяващ орган е получил акредитация от национален орган по акредитация в държава членка, различна от тази, в която той е установен, работната програма за акредитация и докладът за управление, посочени в член 20, се предоставят също и на компетентния орган на държавата членка, в която е установен проверяващият орган.

Член 25

Бази данни с акредитирани проверяващи органи

1. Националните органи по акредитация създават и управляват база данни, която е публично достъпна и съдържа следната информация:

а) името, акредитационния номер и адреса на всеки проверяващ орган, акредитиран от този национален орган по акредитация;

б) датата на предоставяне на акредитацията и датата на изтичането ѝ;

в) информация относно административните мерки, наложени на проверяващия орган.

2. Всяка промяна в статута на проверяващите органи се съобщава на Комисията, като се използва съответният стандартизиран образец.

3. Органът, признат съгласно член 14 от Регламент (ЕО) № 765/2008, улеснява и хармонизира достъпа до националните бази данни с оглед на ефикасната и икономически ефективната комуникация между националните органи по акредитация, проверяващите органи, корабните дружества и компетентните органи на администриращата държава. Органът може да обедини тези бази данни в единна и централизирана база данни.

Член 26

Съобщаване на информация от страна на проверяващите органи

1. За да може националният орган по акредитация да изготви работната програма за акредитация и доклада за управление, посочен в член 20, до 15 ноември всяка година проверяващият орган изпраща следната информация на националния орган по акредитация, който го е акредитирал:

а) планираните време и място на проверките, които проверяващият орган е насрочил;

б) служебния адрес и данните за контакт на корабните дружества, чиито мониторингови планове, доклади FuelEU и частични доклади FuelEU подлежат на проверка;

в) имената на членовете на екипа за проверка.

2. Когато в посочената в параграф 1 информация бъдат внесени промени, проверяващият орган съобщава тези промени на органа по акредитация в сроковете, договорени с него.

Член 27

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 9 септември 2024 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN